

Het eerste Sliedrechtse ziekenhuis bij de Boslaan ...

Sliedrechts eerste ziekenhuis bij de Boslaan wordt 5 maart 1903 geopend. In 1929 schenkt mejuffrouw Prins-Visser bij testament haar grote huis nabij de kerk als onderkomen voor een ziekenhuis. Op 8 april 1931 wordt het nieuwe ziekenhuis geopend. Helaas wordt het pand bij een latere nieuwbouw, geheel tegen een voorwaarde in het testament, gesloopt. Alles lange tijd voor de knieoperatie van Huib ...

Koffer pakke

't Is weer zô veer, de vekansietijd is voor mijn aangebroke. 'k Het een hortie langer motte wachte as nermaal voordà 'k kon gaon. 'k Mos êest nog eefies een nieuwe knie gaon krijge en daernae een paar maonde revelidere. 't Is me aamel 100 percent meegevaalle. Aailijk hè 'k in 't gehêel gêen pijn gehad van dien ingreep en 't genezingsperces daernae. Enkeld bij de fysiotherapie oefeninge ben 'k wel is deur m'n pijngrens heen gegaon. Dà 's achteraf gezien nie zô verstandig.

Mor 't gekke is wonderwel dà 'k 't mêêste last het gehad van m'n nie geopereerde knie. Overbelasting was d'n oorzaak en toe 'k dat bij d'n orthepeed vertelde, was z'n antwoord kort mor zaakelijk: "Dien aandere knie is ok 70 jaer, meneer Kraaijeveld" en daer had ie netuulijk hêêlemael gelijk in. 't Is, as ie d'r zô is over naedenkt, toch hêêl wat zô 'n ingreep. Op een nae de middag geve ze een snee van een centimeter of twintig recht over je knie. Dan zaoge ze je bêên net bove en onder de knie deur de midde en plaetse ze op die plekke de prothese. Een mooi glimmend metaole gehêel mè nog een kunststoffe knieschijfie d'r voor.

D'n anderen ochend mò je drek neas je bed en mag ie in 'n lôôpreksie een paor stappies doen. Dan gao je in 'n soortement relaxfauteuil en kà je met je êêste oefeningchies beginne. Zô veul mogelijk je bêên strekke, je têêje naer je toe trekke en je knieholte perbere in 't kusse te drukke. As ie 't zat ben mò je zellef mor zien hoe of dà je weer in 't bed terecht komt. Mè je nie geopereerde bêên geef ie 't wel geopereerde een bietjie steun en zô komt aalles weer binneboord. De vollegende ochend gao je mè twêê elleboogkrukke perbere te lôôpe en dà 's aailijk ok mor een koud kunsie. Je mag hêêl d'n dag deur oefenene en d'n dorde dag, as ie geoefend het om de trap op en af te gaon, dan mag/mot jie naer huis. Kosgangers houwe ze nie.

Toch is 't thuis wel anders as in 't ziekehuis, aalles staot een bietjie korterder op mekaor en je mot verzichtigchies aan doen, uitkijke dà je met die krukke nievers achter blijf hange. Nou hadde ze mijn aangeraeje m'n bed te verhôôge en een opzet-WC bij d'n uitlêênwinkel van de Rivas aan te vraege, mor ik het niks van dat aal nôôdig gehad. Ik kon vanaf d'n êêste dag zellef m'n sokke aantrekke en ok met 't douche hè 'k gêên perbleme gehad. Êêlijk gezeed het m'n koffer inpakke vendaeg me al meer moeite gekost as hêêl dien operaosie!!

Huib Kraaijeveld